

mener, man er berettiget til at stille, og derfor agter jeg under disse Omstændigheder at stemme for det fremkomne Forflag om Nedsættelse af Fællesudvalg.

Winther: Jeg veed ikke rigtig, hvad det ærede Medlem (Berg) sagde om at tage Tjeneste hos Landstinget, jeg kunde ikke høre det nøie, men jeg tager for Resten gjerne Tjeneste for den gode Sag; om det ogsaa skulde synes lidt ydmygende, skal jeg ikke undslaa mig derfor. Det er godt, at man kan betvemme sig til, selv med Skin af en mindre helbig Stilling, at tjene den gode Sag. Det skal jeg ikke undslaa mig for. Jeg indser meget godt, at det var en betænkkelig Ting for mig at foreslaa Noget her; men de Herrer vide vist meget godt, at jeg ikke tror, at det er min Autoritet eller Sligt, der skulde kunne bevæge dem til Noget; det kunne vi godt springe over; det har aldeles ikke Noget med den Sag at gjøre. Jeg begriber forøvrigt ikke, hvorfor man vil gjøre Indvendinger og beraabe sig paa Thingets Bærdighed, naar jeg ikke gjør Andet, end hvad der staar i Forretningsordenen. Er det ikke der forudsat, at der kan gives Tilfælde, hvor Omstændighederne maasse ere saadanne, at de efter Sagens Gang kunde gjøre det vansteligst for det ene Thing at gjøre et saadant Forflag, medens samme Vansteligighed ikke ligger for i det andet Thing? Er det da ikke naturligt, at man kan bruge Thingets egen Lov til at gjøre et saadant Forflag, og er det saa Noget at tale om, at Folkethingets Bærdighed skulde krænktes, naar man ikke gjør Andet end at benytte den lovlige Ret og Forskrift, som Thinget har givet sig selv? Lad os derfor lade dette Spørgsmaal ligge. Nogle ærede Medlemmer have givet sig til at tale om, hvor Meget eller hvor Lidt der skulde gives; det ligger ikke for; der er Ingen, der veed, hvad et saadant Fællesudvalg kunde komme til at foreslaa. Jeg har desuden hørt den høitærede Formand advare imod at indlade sig paa Sagens Realitet. Derimod kan jeg ikke negte, at det gjorde mig ondt, at det virkelig viste sig fra et Par Medlemmers Side, at det, der væsentlig var dem ivoien, var, at her er et Forhold til det andet Thing, hvor der er Noget ivoien, jeg veed ikke ret, hvad jeg skal kalde det, men det var, at man havde Betænkligheeder med Hensyn til den Maade, hvorpaa det andet Thing havde baaret sig ad, og mente, at saaledes og saaledes skulde derefter vi bære os ad osv. Jeg mener netop, at man maa se bort fra alt Saadant i en Sag som denne, da de, hvem Sagen angaar, komme til at lide meget, naar vi bortviise Forflaget paa Grund af, at man har noget Udestaaende med den One eller den Anden, enten det nu er med det andet Thing eller med nogle Medlemmer heri Thinget. Jeg vil nu ikke opholde Thinget længere; Kjernen i det, som blev udtalt af det ærede Medlem for

Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), var, at han gav det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) Ret i, at det var baade Synd og Skam, at de lavere Lønnede Embeds- og Bestillingsmænd ikke fik noget Tillæg. Jeg har desuden ved at være Medlem af Finantsudvalget saa ofte lagt Mærke til, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds albrig har været med til at lægge Hindringer ivoien for, at trængende Medborgere kunne komme til at faae, hvad der kunde tilbydes dem af det Offentlige. Det er Noget, jeg har set, naar jeg undertiden er slaaet ind paa at gjøre saadanne Forflag uden at have nogen videre Autoritet, idet jeg saa hyppig har fundet Støtte hos det ærede Medlem. Det skulde derfor virkelig forundre mig, om han skulde kunne komme til at stemme mod dette Forflag, eftersom han kan sige sig selv, at dersom han ikke havde gjort den Indstilling, som blev vedtagen her i Thinget, havde denne Situation ikke foreligget. Saa var i det Hele Sagen ingen Bei kommen. Men han har ikke villet standse Sagen tidligere, han har netop villet fremme den, og derfor glæder det mig at høre, at han benegtede det, der blev sagt af Nogle, at han havde raadet sine Meningsfæller til at stemme mod Forflaget. Det var mig hjært at høre det, og jeg vil i hvert Fald haabe, at de, der af en eller anden Grund ikke kunne stemme for vort Forflag, dog vilde betvemme sig til at lade Sagen passere, for at dette Forsøg kan blive gjort. Der er jo ikke Nogen, der kan stades derved. Det Gnefte er, at vi maasse kunne blive to Dage længere sammen, men den Skade er ikke saa stor i Forhold til den Tid, vi alt have været sammen, dersom man derved kunde naae et gunstigt Resultat. Jeg skal nu ikke indlade mig i Strid med Nogen; thi det vilde kunne komme til at gaa ud over saa Mange, hvis vi her gav os til at strides om denne Sag, og derved foranledigede, at der ikke kom Noget ud af den. Lad nu engang Hjertet tale; det koster jo ikke Noget at nedsætte dette Fællesudvalg. Om det kan bringe et Resultat, beror paa de Mandes Sindelag, der fra begge Sider komme sammen, og paa, hvorvidt de kunne enes om Noget, der kan vinde Tilslutning fra begge Sider. Kunne de ikke det, have vi dog ikke gjort noget daarligt Skridt ved at række Haanden til Forslig. Altsaa, jeg anbefaler endnu engang at vedtage mit Forflag.

Berg: Det ærede Medlem yttrede, at det var min Skyld, at han nu stod i denne Situation. Det er dog en meget ubillig Udtalelse, at han tillægger mig Skylden derfor. Denne Sag havde jo været meget simpelt ordnet derved, at Landstinget havde modtaget den fra mig og mine Partifællers Side udrafte Haand. At det ikke har gjort det, maa jeg betragte saaledes, at Landstinget ikke ønsker at give Loven en saadan Af-